

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
story-מעשה O

challenge-קושיא ⚡ **question-שאלה** ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

מקרא-key:

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קסה:
כתוב בו זווין מאה דאינון סלעין עשרין - אין לו אלא עשרין												■	קסה:
זווין מאה דאינון תלתין סלעין - אין לו אלא מנה.												■	קסה:
כסף זווין דאינון ונמחק - אין פחות משתים.												■	קסה:
כסף סלעין דאינון ונמחק - אין פחות משתים. דרכנות דאינון ונמחק - אין פחות משתים.												■	קסה:
כתוב בו מלמעלה מנה ומלמטה מאתים, מלמעלה מאתים ומלמטה מנה - הכל הולך אחר התחתון.												■	קסה:
א"כ, למה כותבין את העליון?												⚡	קסה:
שאם תמחק אות אחת מן התחתון - ילמד מן העליון.												!	קסה:
אמר כסף - אין פחות מדינר כסף	תנו רבנן:											■	קסה:
כסף דינרין ודינרין כסף - אין פחות משני דינרין כסף												■	קסה:
כסף בדינרין - אין פחות מבשני דינרין דהב כסף.												■	קסה:
כסף - אין פחות מדינר כסף.	אמר ר:											■	קסה:
ואימא: נסכא												⚡	קסה:
דכתוב ביה מטבע.	רבי אלעזר:											!	קסה:
ואימא: פריטין												⚡	קסה:
באתרא דלא סגי פריטי דכספא.	רב פפא:											!	קסה:
דהב - אין פחות מדינר דהב	תנו רבנן:											■	קסה:
דהב דינרין ודינרין דהב - אין פחות משני דינרין דהב												■	קסה:
דהב בדינרין - אין פחות מבשני דינרין כסף דהב.												■	קסה:
דהב - אין פחות מדינר דהב.	אמר ר:											■	קסה:
אימא: נסכא												⚡	קסה:
דכתב מטבע.	רבי אלעזר:											!	קסה:
ואימא: פריטין												⚡	קסה:
פריטי דדהבא לא עבדי אינשי.												!	קסה:
זהב בדינרין - אין פחות מבשני דינרין כסף זהב.												■	קסה:
ואימא: דהבא פריכא בתרי דינרי דהבא קאמר												⚡	קסה:
יד בעל השטר על התחתונה.	אביי:											!	קסה:
אי הכי רישא נמי												⚡	קסה:
רישא - דכתב דינרי, סיפא - דכתב דינרין.	רבי אשי:											!	קסה:
ומנא תימרא דשאני בין דינרי לדינרין?												⚡	קסה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
האשה שהיו עליה ספק חמש לידות, ספק חמש זיבות - מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים, ואין השאר עליה חובה, היו עליה חמש לידות ודאות, חמש זיבות ודאות - מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים, והשאר עליה חובה	דתניא:											◊	קסו.
מעשה ועמדו קינים בירושלים בדינרי זהב												◊	קסו.
המעון הזה אם אליו הלילה עד שיהו בדינרין נכנס לבית דין ולימד: האשה שהיו עליה חמש לידות ודאות, חמש זיבות ודאות - מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים, ואין השאר עליה חובה	רבן שמעון בן גמליאל:											◊	קסו.
ועמדו קינין בו ביום ברבעתים.												◊	קסו:
כתוב מלמעלה וכו'.												◻	קסו:
ילמד התחתון מן העליון באות אחת, אבל לא בשתי אותיות, כגון: חנן מחנני וענן מענני.	תנו רבנן:											◊	קסו:
מאי שנא שתי אותיות דלא? דלמא מיתרמי שם בן ארבע אותיות והוה ליה פלגיה דשמא אי הכי, אות אחת נמי, דלמא מיתרמי שם בן שתי אותיות והוה ליה פלגיה דשמא												◊	קסו:
אלא, שתי אותיות היינו טעמא, דלמא מיתרמי שם בן שלש אותיות והוה ליה רובא דשמא.												◊	קסו:
פשיטא לי, ספל מלמעלה וקפל מלמטה - הכל הולך אחר התחתון.	רב פפא:											◊	קסו:
קפל מלמעלה וספל מלמטה, מאי? מי חיישינן לזבוב, או לא?	בעי רב פפא:											◊	קסו:
תיקו.												◻	קסו:
ההוא דהוה כתב ביה שית מאה וזוזא												◊	קסו:
שית מאה איסירי וזוזא, או דלמא שית מאה פריטי וזוזא?	שלחה רב שרביא קמיה דאביי:											◊	קסו:
דל פריטי, דלא כתבי בשטרא, דאסוכי מסכן להו ומשווי להו זוזי, מאי אמרת? שית מאה איסירי וזוזא, יד בעל השטר על התחתונה.	אמר ליה: [אביי]											◊	קסו:
האי מאן דבעי למחוי חתימות ידיה בבי דינא, לא לחוי בסוף מגילתא, דלמא משכח לה אחר וכתבי דמסיק ביה זוזי	אביי:											◊	קסו:
הוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו - גובה מנכסים בני חורין.	ותנן:											◊	קסו:
ההוא בזבינא דאתא לקמיה דאביי, אמר ליה: ניחוי לי מר חתימות ידיה, דכי אתו רבנן מחוו לי, מעברנא להו בלא מכסא.												◊	קסו:
אחוי ליה בריש מגילתא	[אביי]											◊	קסו:
הוה קא נגיד ביה												◊	קסו:
א"ל: כבר קדמוך רבנן.	[אביי]											◊	קסו:
מתלת ועד עשר לא לכתוב בסוף שיטה, דלמא מזויף וכתב, ואי איתרמי ליה - ניהדריה לדבוריה תרין תלתא זימני, אי אפשר דלא מיתרמי ליה באמצע שיטה.	אביי:											◊	קסו:
ההוא דהוה כתבי ביה תילתא בפרדיסא, אול מחקיה לגגיה דבי"ת וכרעיה ושויה ופרדיסא אתא לקמיה דאביי												◊	קסו:
אמר ליה: מאי טעמא רויח ליה עלמא להאי וי"ו? כפתיה ואודי.	[אביי]											◊	קסו:
ההוא דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון אחי, הוה להו אחא דשמיה אחי, אול כתב ביה וי"ו ושויה ואחי אתא לקמיה דאביי												◊	קסו:
אמר ליה: מאי טעמא דחיק ליה עלמא להאי וי"ו כולי האי? כפתיה ואודי.	[אביי]											◊	קסו:
ההוא שטרא דהוה חתים עליה רבא ורב אחא בר אדא, אתא לקמיה דרבא												◊	קסו:
אמר ליה: דין חתימות ידא דידי היא, מיהו קמיה דרב אחא בר אדא לא חתימי לי מעולם, כפתיה ואודי.	[רבא]											◊	קסו:
א"ל: בשלמא דידי זיפת, אלא דרב אחא בר אדא דרתית ידיה, היכי עבדת?	[רבא]											◊	קסו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קסד	
אמר: אנחי ידאי אמצרא, ואמרי לה: קם אורנוקא וכתב.													○	קסד
כותבין גט לאיש אע"פ שאין אשתו עמו, והשובר לאשה - אע"פ שאין בעלה עמה, ובלבד שיהא מכירן והבעל נותן שכר.													■	קסד
כותבין שטר ללוה אע"פ שאין מלוה עמו, ואין כותבין למלוה עד שיהא לוח עמו והלוה נותן שכר.													■	קסז
כותבין שטר למוכר אע"פ שאין לוקח עמו, ואין כותבין ללוקח עד שיהא מוכר עמו והלוקח נותן שכר.													■	קסז
אין כותבין שטרי אירוסין ונשואין אלא מדעת שניהם, והחתן נותן שכר. אין כותבין שטר אריסות וקבלנות אלא מדעת שניהם, והמקבל נותן שכר.													■	קסז
אין כותבין שטרי בירורין וכל מעשה ב"ד אלא מדעת שניהם, ושניהם נותנין שכר													■	קסז
לשניהם כותבין שנים, לזה לעצמו ולזה לעצמו.	רשב"ג:												■	קסז
מאי ובלבד שיהא מכירן?													^	קסז
ובלבד שיהא מכיר שם האיש בגט ושם האשה בשובר.	רב יהודה אמר רב:												!	קסז
שם האיש בגט אין, שם האשה לא? שם האשה בשובר אין, שם האיש לא? וליחוש דלמא כתב גיטא ואזיל וממטי ליה לאיתתיה דהיאך, וזמנין אזלא כתבה אשה שובר ויהבה לגברא דלאו דילה	יתבי רב ספרא ורב אחא בר הונא ורב הונא בר חנינא ויתבי אביי גבייהו, ויתבי וקמביעיא להו: אמר להו אביי, הכי אמר רב:												⚡	קסז
שם האיש בגט, והוא הדין לשם האשה שם האשה בשובר, והוא הדין לשם האיש.													!	קסז
וליחוש לשני יוסף בן שמעון הדריים בעיר אחת, דלמא כתיב גיטא ואזיל וממטי ליה לאיתתיה דהיאך.													⚡	קסז
שני יוסף בן שמעון הדריים בעיר אחת, אין מגרשין נשותיהן אלא זה בפני זה.	אמר להו רב אחא בר הונא, הכי אמר רב:												!	קסז
וליחוש דלמא אזיל למתא אחריתא ומחזיק ליה לשמיה ביוסף בן שמעון, וכתבי גיטא וממטי ליה לאיתתיה דהיאך.													⚡	קסז
כל שהחזק שמו בעיר שלשים יום - אין חוששין לו.	אמר להו רב הונא בר חנינא, הכי אמר רב:												!	קסז
לא איתחזק, מאי?													⚡	קסז
דקרו ליה ועני.	אביי:												!	קסז
רמאה ברמאותיה זהיר.	רב זביד:												⚡	קסז
ההוא תברא דהוה חתים עלה רב ירמיה בר אבא, אתיא לקמיה ההיא איתתא, אמרה ליה: לאו אנא הואי													○	קסז
אמר: אנא נמי אמרי להו לאו איהי היא, ואמרו לי: מיקש הוא דקשא לה ובגר לה קלא	[רב ירמיה בר אבא]												○	קסז
אע"ג דאמרו רבנן: כיון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד, צורבא מרבנן לאו אורחיה למידק.	אביי:												■	קסז
ההוא תברא דהוה חתים עליה רב ירמיה בר אבא, אמרה ליה: לאו אנא הואי													○	קסח
אמר לה: איברא אנת הות	[רב ירמיה בר אבא]												○	קסח
אע"ג דצורבא מרבנן לאו אורחיה למידק, כיון דדק - דק.	אביי:												■	קסח
האי צורבא מרבנן דאזיל לקדושי איתתא, נידבר עם הארץ בהדיה, דלמא מחלפו לה מיניה.	אביי:												■	קסח
והבעל נותן שכר וכו'.													■	קסח
מאי טעמא?													^	קסח
דאמר קרא: (דברים כ"ד) וכתב ונתן.													!	קסח

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פיסקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
story-מעשה O

■ **challenge-קושיא** ?
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ** !
 ■ **proof-ראיה** ■

מקרא-key:

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
והאידינא דלא עבדינן הכי, שדוהו רבנן אאשה כי היכי דלא לשהייה.													■	◇
כותבין שטר ללוה אף על פי שאין מלוה עמו וכו'.													■	<
פשיטא													?	ק.סה.
לא צריכא, בעיסקא.													!	◇
כותבין שטר למוכר אף על פי שאין לוקח וכו'.													■	<
פשיטא													?	ק.סה.
לא צריכא, במוכר שדהו מפני רעתה.													!	◇
אין כותבין שטרי אירוסין וכו'.													■	<
פשיטא													?	ק.סה.
לא צריכא, דאפילו צורבא מרבנן, דניחא ליה לחמוה לקרוביה.													!	◇
אין כותבין שטר אריסות וקבלנות וכו'.													■	<
פשיטא													?	ק.סה.
לא צריכא, בבורה.													!	◇
אין כותבין שטרי בירורין אלא מדעת שניהם וכו'.													■	<
מאי שטרי בירורין?													^	ק.סה.
שטרי טענתא.	הכא תרגימו:												!	◇
זה בורר לו אחד וזה בורר לו אחד.	רב ירמיה בר אבא:												!	◇
לשניהם כותבין שנים, לזה בעצמו ולזה בעצמו.	ר"ש בן גמליאל:												■	<
לימא, בכופין על מדת סדום קא מיפלגי													?	ק.סה.
כופין	דמר סבר: [ת"ק]												■	?
אין כופין	ומר סבר: [רשב"ג]												■	?
לא, דכולי עלמא - כופין, והכא היינו טעמא דר"ש בן גמליאל, דאמר ליה: לא ניחא לי דתהוי זכותך גבי זכותי, דדמית עלאי כי אריא ארבא.													!	◇
מי שפרע מקצת חובו, והשליש את שטרו ואמר לו: אם לא אתן לך מכאן ועד יום פלוני תן לו שטרו, הגיע זמן ולא נתן - רבי יוסי אומר: יתן	[רבי יוסי]												■	◇
לא יתן.	רבי יהודה:												■	◇
במאי קמיפלגי?													^	ק.סה.
אסמכתא קניא	רבי יוסי סבר:												■	!
אסמכתא לא קניא.	ורבי יהודה סבר:												■	!
הלכה כרבי יוסי.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:												■	◇
וכי מאחר שרבי יוחנן מלמדנו פעם ראשונה ושניה הלכה כרבי יוסי, אני מה אעשה?	כי אתו לקמיה דרבי אמר, אמר להו:												○	ק.סה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואין הלכה כרבי יוסי.											◊	קסה.
מי שנמחק שטר חובו - מעמיד עליו עדים, ובא לפני בית דין ועושין לו קיום: איש פלוני בן פלוני נמחק שטרו ביום פלוני, ופלוני ופלוני עדי.											■	קסה. מ
איזהו קיומו? במותב תלתא הוינא אנו פלוני ופלוני, הוציא פלוני בן פלוני שטר מחוק לפנינו ביום פלוני, ופלוני ופלוני עדי ואם כתוב בו הוזקקנו לעדותן של עדים ונמצאת עדותן מכוונת - גובה ואינו צריך להביא ראיה, ואם לאו - צריך להביא ראיה	ת"ר:										◊	קסה: ג
נקרע - פסול, נתקרע - כשר											◊	קסה:
נמחק או נטשטש, אם רישומו ניכר - כשר.											◊	קסה:
ה"ד נקרע, ה"ד נתקרע?											^	קסה:
נקרע, קרע של בית דין, נתקרע - קרע שאינו של ב"ד.	רב יהודה:										◊	קסה:
היכי דמי קרע של בית דין?											^	קסה:
מקום עדים ומקום הזמן ומקום התורף.	רב יהודה:										!	קסה:
שתי וערב.	אביי:										!	קסה:
הנהו ערבאי דאתו לפומבדיתא, דהו קא אנסי ארעתא דאינשי אתו מרוותיהו לקמיה דאביי, א"ל: ליחזי מר שטרי ולכתוב לן מר שטרא אחרינא עליה, דאי מיתניס חד נקישינן חד בידן.											○	קסה:
מאי אעביד לכו?	אמר להו: [אביי]										■	קסה:
אין כותבין שני שטרות על שדה אחת, דלמא טריף והדר טריף.	דאמר רב ספרא:										■	קסה:
הו קא טרדי ליה											○	קסה:
אמר ליה לספריה: זיל כתוב להו הוא על המחק ועדיו על הנייר, דפסול.	[אביי]										○	קסה:
ודלמא רישומו ניכר	רב אחא בר מניומי לאביי:										?	קסה:
נמחק או נטשטש, אם רישומו ניכר - כשר	ותניא:										?	קסה:
מי קאמינא שטרא מעליא? אל"ף ב"ת בעלמא קאמינא.	אמר ליה: [אביי]										!	קסה:
הרי שבא ואמר אבד שטר חובי, אע"פ שאמרו עדים אנו כתבנו וחתמנו ונתננו לו - אין כותבין לו את השטר בד"א - בשטרי הלואה, אבל שטרי מקח וממכר - כותבין, חוץ מן האחריות שבו	תנו רבנן: [ת"ק]										◊	קסה:
אף שטרי מקח וממכר אין כותבין	רבן שמעון בן גמליאל:										◊	קסט:
הנותן מתנה לחברו והחזיר לו את השטר - חזרה מתנתו	וכן היה רבן שמעון בן גמליאל אומר:										◊	קסט:
מתנתו קיימת.	חכמים:										◊	קסט:
חוץ מאחריות שבו.	אמר מר:										◊	קסט: <
מאי טעמא?											^	קסט:
לפי שאין כותבין שני שטרות על שדה אחת, דלמא אזיל בעל חוב טריף ליה להאי, ואזיל האי ומפיק חד וטריף לקוחות, ואמר ליה לבעל חוב: שוף לי דאיקום בה והדר תא טירפן, ומפיק אחרינא והדא אזיל טריף לקוחות אחריני.	רב ספרא:										!	קסט:
וכיון דקרעניה לשטרא דמלוה, במאי הדר טריף לה?											?	קסט:
וכי תימא דלא קרעניה											!	קסט:
כל טירפא דלא כתיב ביה קרעניה לשטרא דמלוה - לאו טירפא הוא וכל אדרכתא דלא כתיב בה קרעניה לטירפא - לאו אדרכתא הוא וכל שומא דלא כתיב ביה קרעניה לאדרכתא - לאו שומא היא	והא אמר רב נחמן:										?	קסט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא צריכא, דקאתי מכח אבהתיה.												◇	קסט.
ולמה ליה למימר ליה לבעל חוב שוף לי בהאי ארעא ואיקום בה? תיפוק ליה, דכיון דנקיט תרי שטרי - טריף והדר טריף	רב אחא מדפתי לרבינא:										⚡	◇	קסט.
אם כן, נפישו עליה בעלי דינין.												◇	קסט.
ולכתוב להאי שטרא מעליא, ולכתוב תברא למוכר: כל שטרי דיפקון על ארעא דא פסולין, לבר מן דיפוק בזמנא דא												◇	קסט.
זאת אומרת: אין כותבין שוכר	אמרוה רבנן קמיה דרב פפא, ואמרי לה קמיה דרב אשי:										⚡	◇	קסט.
בעלמא כותבין שוכר, והכא היינו טעמא, דדלמא אזיל בעל חוב וטריף מיניה דלוקח, ואזיל איהו וטריף לקוחות, ושוכר גבי לקוחות ליכא.	אמר להו: [רב פפא/רב אשי]											◇	קסט:
סוף סוף, לקוחות לאו אמרי דארעא הדרי?											⚡	◇	קסט:
אדהכי והכי שמיט ואכיל פירי												◇	קסט:
אי נמי, ללוקח שלא באחריות.												◇	קסט:
אי הכי, שטרי הלואה נמן											⚡	◇	קסט:
התם דוזוי מסיק, אמרי: פייסיה בעל חוב בזווי, הכא דארעא מסיק, מידע ידעי דמאן דמסיק ארעא - בזווי לא מפייס.												◇	קסט:
חוץ מן האחריות שבו.	אמר מר:											◇	קסט:
היכי כתבינן?												^	קסט:
דכתבי הכי: שטרא דנן דלא למיגבי ביה לא ממשעבדי ולא מבני חרי, אלא כי היכי דתיקום ארעא בידיה דלוקח.	רב נחמן:											◇	קסט:
זאת אומרת: אחריות - טעות סופר הוא, טעמא דכתב ליה הכי, הא לא כתב ליה הכי - גבי.	רפרם:											◇	קסט:
אחריות - לאו טעות סופר הוא, ומאי חוץ מאחריות שבו? דלא כתיב ביה אחריות.	רב אשי:											◇	קסט:
ההיא איתא דיהבה ליה זוזי לההוא גברא למיזבן לה ארעא, אזל זבן לה שלא באחריות אתיא לקמיה דרב נחמן												○	קסט:
לתקוני שדרתיך ולא לעוותי, זיל זבנה מיניה שלא באחריות, והדר זבנה ניהלה באחריות.	אמר ליה: [רב נחמן]											◇	קסט:
הנותן מתנה לחבירו והחזיר לו את השטר - חזרה מתנתו	רשב"ג:											◇	קסט:
מתנתו קיימת.	חכמים:											◇	קסט:
מאי טעמא דרשב"ג?												^	קסט:
נעשה כאומר לו: שדה זו נתונה לך כל זמן שהשטר בידך.	רב אסי:											◇	קסט:
אי הכי, נגנב או אבד נמן	מתקיף לה רבה:											⚡	קסט:
באותיות נקנות במסירה קמיפלגי	אלא אמר רבה:											◇	קסט:
אותיות נקנות במסירה	רשב"ג סבר:											◇	קסט:
אין אותיות נקנות במסירה.	ורבנן סברי:											◇	קסט:
הבא לידון בשטר ובחזקה - נידון בשטר, דברי רבי	ת"ר: [רבי]											◇	קסט:
בחזקה.	רשב"ג:											◇	קסט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במאי קמפלגי?												קסט: ^
באותיות נקנות במסירה קא מיפלגי:	כי אתא רב דימי אמר:											קסט: ◇ !
אין אותיות נקנות במסירה	רבן שמעון בן גמליאל סבר:											קע. ◇ ! ■ ◆
אותיות נקנות במסירה.	ורבי סבר:											קע. ◇ ! ■ ◆
א"כ, פלוגתא לדמך	אמר ליה אביי:											קע. ◇ ⚡
ותפלוג.	אמר ליה: [רב דימי]											קע. ◇ !
מתניתא לא מיתרצא אלא כדמתרצא מר, ואם כן קשיא דרבן שמעון בן גמליאל אדרשב"ג	אמר ליה [אביי], הכי קאמינא לך:											קע. ◇ ⚡
הכא במאי עסקינן - כגון שנמצא אחד מהן קרוב או פסול, ובפלוגתא דר' מאיר ור' אלעזר קא מיפלגי:	אלא אמר אביי:											קע. ◇ !
כרבי אלעזר	רבי סבר לה:											קע. ◇ ! ■ ◆
עדי מסירה כרת'	דאמר: [רבי אלעזר]											קע. ◇ ! ■ ◆
כרבי מאיר	ורבן שמעון בן גמליאל סבר לה:											קע. ◇ ! ■ ◆
עדי חתימה כרת'.	דאמר: [רבי מאיר]											קע. ◇ ! ■ ◆
מודה היה רבי אלעזר במזוייף מתוכו שהוא פסול	והא אמר רבי אבא:											קע. ◇ ⚡
הכל מודים, שאם כתוב בו הזקקנו לעדותן של עדים ונמצאת עדותן מזוייפת - שהוא פסול, כדרכי אבא, לא נחלקו אלא בשטר שאין עליו עדים כלל:	אלא אמר רבי אבינא:											קע. ◇ !
כר' אלעזר	דרכי סבר לה:											קע. ◇ ! ■ ◆
עדי מסירה כרת'	דאמר: [רבי אלעזר]											קע. ◇ ! ■ ◆
כרבי מאיר	ורבן שמעון בן גמליאל סבר לה:											קע. ◇ ! ■ ◆
עדי חתימה כרת'.	דאמר: [רבי מאיר]											קע. ◇ ! ■ ◆
במודה בשטר שכתבו צריך לקיימו קא מיפלגי:	ואיבעית אימא:											קע. ◇ !
מודה בשטר שכתבו - אין צריך לקיימו	דרכי סבר:											קע. ◇ ! ■ ◆
צריך לקיימו.	ורבן שמעון בן גמליאל סבר:											קע. ◇ ! ■ ◆
והא איפכא שמעינן להן												קע. ◇ ⚡
שנים אדוקין בשטר, מלוה אומר שלי הוא ונפל ממני ומצאתו, ולוה אומר שלך הוא ופרעתי לך - יתקיים השטר בחותמיו, דברי רבי	דתניא: [רבי]											קע. ◇ ! ■ ◆ ⚡
יחלוקו	רבן שמעון בן גמליאל:											קע. ◇ ! ■ ◆ ⚡
והוינן בה, ולית ליה לרבי הא דתנן:												קע. ◇ ⚡ ⚡
שנים אוזוין בטלית, זה אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה - זה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, וזה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, ויחלוקו?	[תנן]											קע. ◇ ! ■ ◆ ⚡
במקויים - כדכילי עלמא לא פליגי דיחלוקו, כי פליגי - בשאינו מקויים	ואמר רבא אמר רב נחמן:											קע. ◇ ! ⚡
מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו, ואי מקיים ליה - גבי פלגא, ואי לא - חספא בעלמא הוא	רבי סבר:											קע. ◇ ! ■ ◆ ⚡
מודה בשטר שכתבו אין צריך לקיימו, ויחלוקו	ורבן שמעון בן גמליאל סבר:											קע. ◇ ! ■ ◆ ⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
איפוך.												◊	קע.
לעולם לא תיפוך, אלא הכא בלברר קמיפלגי	ואיבעית אימא:											◊	קע.
כי הא דרב יצחק בר יוסף הוה מסיק ביה זוזי ברבי אבא, אתא לקמיה דרבי יצחק נפחא												◊	קע.
פרעתוך בפני פלוני ופלוני	אמר: [רבי אבא]											◊	קע.
יבואו פלוני ופלוני ויעידו.	אמר ליה רבי יצחק:											◊	קע.
אי לא אתו לא מהימנינא? והא קיימא לן: המלוה את חבירו בעדים - אינו צריך לפרעו בעדים	אמר ליה: [רבי אבא]											◊	קע.
אנא בההיא כשמעתא דמר סבירא לי	אמר ליה: [רבי יצחק]											◊	קע.
האומר לחבירו פרעתוך בפני פלוני ופלוני - צריך שיבואו פלוני ופלוני ויעידו.	דאמר רבי אבא אמר רב אדא בר אהבה אמר רב: א"ל [רבי אבא], והא אמר רב גידל אמר רב:											◊	קע.
הלכה כדברי רבן שמעון בן גמליאל, ואף רבי לא אמר אלא לברך	א"ל: [רבי יצחק]											◊	קע.
אנא נמי לברר קאמינא.												◊	קע:
מי שפרע מקצת חובו - ר' יהודה אומר: יחליף	[רבי יהודה]											■	קע:
יכתוב שובר.	רבי יוסי:											■	קע:
נמצא זה צריך להיות שומר שוברו מן העכברים	רבי יהודה:											◊	קע:
כך יפה לו, ולא ירע כחו של זה.	אמר לו רבי יוסי:											◊	קע:
אין הלכה לא כרבי יהודה ולא כרבי יוסי, אלא ב"ד מקרעין השטר וכותבין לו שטר אחר מזמן ראשון.	רב הונא אמר רב: רב נחמן לרב הונא, ואמרי לה רב ירמיה בר אבא לרב הונא:											■	קע:
אי שמיעא ליה לרב הא ברייתא	דתניא:											◊	קע:
עדים מקרעין את השטר וכותבין לו שטר אחר מזמן ראשון												◊	קע:
הוה הדר ביה.												◊	קע:
שמיע ליה ולא הדר ביה, בשלמא בי דינא - אלימי לאפקועי ממונא, אלא עדים שעשו שליחותן - חוזרין ועושין שליחותן?	אמר ליה: [רב הונא]											◊	קע:
ולא?												◊	קעא:
עדים כותבין אפילו עשרה שטרות על שדה אחת	והא אמר רב יהודה אמר רב:											◊	קעא:
בשטר מתנה	רב יוסף:											◊	קעא:
בשטר שאין בו אחריות.	רבה:											◊	קעא:
מאי ברייתא?												◊	קעא:
הרי שהיו נושין בו אלף זוז, ופרע מהן חמש מאות זוז - עדים מקרעין את השטר וכותבין לו שטר אחר מזמן ראשון, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]											◊	קעא:
שטר זה יהא מונח במקומו ויכתבו שובר ומפני שני דברים אמרו כותבין שובר: אחת, כדי שיוכף לפרעו, ואחת, כדי שיגבה מזמן ראשון.	רבי יוסי:											◊	קעא:
והא רבי יהודה נמי מזמן ראשון קאמר												◊	קעא:
אי מזמן ראשון קאמרת - פליגנא עלך בחדא, אי מזמן שני קאמרת - פליגנא עלך בתרתא.	הכי קאמר ליה ר' יוסי לרבי יהודה:											◊	קעא:
שטר שזמנו כתוב בשבת או בעשרה בתשרי - שטר מאוחר הוא וכשר, דברי ר' יהודה	תנו רבנן: [רבי יהודה]											◊	קעא:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פוסל	רבי יוסי:											קעא
והלא מעשה בא לפניך בצפורי והכשרת	אמר לו רבי יהודה:											קעא
כשהכשרתי - בזה הכשרתי.	אמר לו: [רבי יוסי]											קעא
והא רבי יהודה גמי בזה קאמר												קעא
הכל מודים, שאם הוזקקנו לעונתו של שטר, ונמצאת עונתו מכוונתו בשבת או בעשרה בתשרי - ששטר מאוחר הוא וכשר, לא נחלקו אלא בשטר מאוחר בעלמא	רבי פדת:											קעא
דרבי יהודה לטעמיה												קעא:
אין כותבין שובר	דאמר: [רבי יהודה]											קעא:
ולא נפיק מיניה חורבא												קעא:
ורבי יוסי לטעמיה												קעא:
כותבין שובר	דאמר: [רבי יוסי]											קעא:
ונפיק מיניה חורבא.												קעא:
אפילו למ"ד כותבין שובר, הני מילי אפלאג, אבל אכוליה לא.	רב הונא בריה דרב יהושע:											קעא:
ולא היא, אפי' אכוליה כתבין												קעא:
כי הא דרב יצחק בר יוסף הוה מסיק ביה זוזי ברבי אבא, אתא לקמיה דרבי חנינא בר פפי												קעא:
הב לי זוזיי	אמר ליה: [רב יצחק בר יוסף]											קעא:
הב לי שטראי ושקול זוזך	אמר ליה: [רבי אבא]											קעא:
אמר ליה: שטרך אירכס לי, אכתוב לך תברא	אמר ליה: [רב יצחק בר יוסף]											קעא:
אין כותבין שובר	אמר ליה [רבי אבא], הא רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											קעא:
מאן יהיב לן מעפריה דרב ושמואל רמינן בעינין	אמר: [רבי חנינא בר פפי]											קעא:
כותבין שובר.	הא רבי יוחנן והא ריש לקיש דאמרי תרוייהו:											קעא:
כותבין שובר.	וכן כי אתא רבין אמר ר' אילעא:											קעא:
ומסתברא דכותבין שובר, דאי סלקא דעתא אין כותבין שובר, אבד שטרו של זה - יאכל הלה וחדי?												קעא:
ואלא מאי? כותבין שובר, אבד שוברו של זה - יאכל הלה וחדי?	מתקיף לה אביי:											קעא:
אין, עבד לזה לאיש מלוה.	א"ל רבא:											קעא:
שטרי חוב המוקדמין פסולין, והמאוחרין כשרין.	תנן התם:											קעא:
לא שנו אלא שטרי הלואה, אבל שטרי מקח וממכר - אפילו מאוחרין גמי פסולין מ"ט? זימנין דמזבין ליה ארעא בניסן וכתביב ליה בתשרי, ומתרמי ליה זוזי ביני ביני וזבין ליה מיניה, וכי מטי תשרי מפיק ליה ואמר ליה: הדר זבנתה מינך.	רב המנונא:											קעא:
אי הכי, שטרי הלואה גמי, זמנין דיזיף בניסן וכתביב ליה שטרא בתשרי, ומתרמי ליה זוזי ביני ביני ופרע ליה, ואמר ליה: הב לי שטרא, וא"ל: אירכס לי, וכתביב ליה תברא, וכי מטי זמניה מפיק ליה וא"ל: הני השתא הוא דיזפת מינאי?												קעא:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבא בתרא-גט פשוט	מאן דאמר											
אין כותבין שובר.	קסבר: [רב המנונא]										!	◊
והאידינא דכתבין שטרי מאוחריי וכתבין תברא, בתר דאמר להו ר' אבא לספריה: כי כתביתו שטר מאוחריי, כתבו הכי: שטרא דנן לא בזמניה כתבניה אלא אחרנוהו וכתבנוהו.	רב יימר לרב כהנא, ואמרי לה רב ירמיה מדיפתי לרב כהנא:											◊
והאידינא דלא קא עבדינן הכי, בתר דאמר ליה רב ספרא לספריה: כי כתביתו הני תברי, אי ידעיתו זימנא דשטרא - כתבו, אי לא - כתבו סתמא, דכל אימת דנפיק לרעיה.	רב אשי לרב כהנא:											◊
והא האידינא דלא קעבדינן הכי?	רבינא לרב אשי, ואמרי לה רב אשי לרב כהנא: אמר ליה: [רב אשי/רב כהנא]										¿	◊
רבנן תקוני תקיני, מאן דעביד - עביד, מאן דלא עביד - איהו הוא דאפסיד אנפשיה.											!	◊
כי כתביתו שטרי אקניאתא, אי ידעיתו יומא דקניתו ביה - כתבו, ואי לא - כתבו יומא דקיימיתו ביה, כי היכי דלא מתחזי כשקרא.	אמר להו רבא בר רב שילא להנהו כתבי שטרא אקניאתא:											◊
כי קיימיתו בשילי כתבו בשילי, ואע"ג דמסירן לכו מילי בהיני כי קיימיתו בהיני כתבו בהיני, ואף על גב דמסירן לכו מילי בשילי.	אמר להו רב הונא לספריה: וכן אמר להו רב הונא לספריה:											◊
האי מאן דנקיט שטרא בר מאה זוזי, ואמר: שויה ניהלי תרי בני חמשין חמשין - לא משוינן להו. מאי טעמא? עבדו רבנן מילתא דניחא ליה למלוה וניחא ליה ללוה, ניחא ליה למלוה - כדי שיכופ לפרועו, וניחא ללוה - כי היכי דניפגם שטריה.	רבא:											◊
האי מאן דנקיט תרי שטרי בני חמשין חמשין, ואמר: שוינהו ניהלי חד בר מאה - לא משוינן ליה, עבדו רבנן מילתא דניחא ליה למלוה וניחא ליה ללוה, ניחא ליה למלוה - כי היכי דלא ניפגום שטריה, וניחא ליה ללוה - כדי שלא יכופ לפרועו.	ואמר רבא:											◊
האי מאן דנקיט שטרא בר מאה זוזי, ואמר: שוונהי ניהלי חד בר חמשין - לא משוינא ליה. מ"ט? אמרינן: האי מיפרע פרעיה, ואמר ליה: הב לי שטראי, ואמר ליה: אירכס לי, וכתבי ליה תברא, ומפיק ליה האי ואמר ליה: האי אחרינא הוא.	רב אשי:											◊
שני אחין, אחד עני ואחד עשיר, והניח להן אביהן מרחץ ובית הבד, עשאן לשכר - השכר לאמצע, עשאן לעצמו - הרי העשיר אומר לעני: קח לך עבדים וירחצו במרחץ, קח לך זיתים ובא ועשה בבית הבד. שנים שהיו בעיר אחת, שם אחד יוסף בן שמעון ושם אחר יוסף בן שמעון - אין יכולין להוציא שטר חוב זה על זה, ולא אחר יכול להוציא עליהן שטר חוב.												◊
נמצא לאחד בין שטרותיו שטרו של יוסף בן שמעון פרוע - שטרות שניהן פרועין.												◊
כיצד יעשו? ישלשו, ואם היו משולשין - יכתבו סימן, ואם היו מסומנין - יכתבו כהן.												◊
ההוא שטרא דנפק לבי דינא דרב הונא, דהוה כתיב ביה אני פלוני בר פלוני לויתי מנה ממך												◊
ממך - אפילו מריש גלותא, ואפילו משבור מלכא.	רב הונא:											◊
פוק עיין בה, דלאורתא בעי לה רב הונא מינך.	רב חסדא לרבה:											◊
נפק דק ואשכח	[רבה]											◊
גט שיש עליו עדים ואין בו זמן, אבא שאול אומר: אם כתוב בו גרשתיה היום - כשר	דתניא: [אבא שאול]											◊
אלמא היום - ההוא יומא דנפיק ביה משמע, הכא נמי ממך - מההוא גברא דנפיק מתותי ידיה משמע.												◊
ודלמא אבא שאול כרבי אליעזר סבירא ליה	אמר ליה אביי:											◊
עדי מסירה כרתי	דאמר: [רבי אליעזר]											◊
אבל הכא ליחוש לנפילה												◊
לנפילה לא חיישינן.	אמר ליה: [רבה]											◊
ומנא תימרא דלא חיישינן לנפילה?												◊
שנים שהיו בעיר אחת, שם אחד יוסף בן שמעון ושם אחר יוסף בן שמעון - אינן יכולין להוציא שטר חוב זה על זה, ולא אחר יוכל להוציא עליהן שטר חוב	דתנן:											◊

disputants-חולקים ◆ ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת story-מעשה O	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
בבא בתרא-גט פשוט	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הא הם על אחרים - יכולין													◆	קעב:
ואמאי? ליחוש לנפילה													?	קעב:
אלא לאו שמע מינה: לנפילה לא חיישינן.													!	קעב:
ואביי?													?	קעב:
לנפילה דחד לא חיישינן, לנפילה דרבים חיישינן.		[אביי]											!	קעב: